

بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری و ارائه راهکارهای اجرایی برای بهبود شرایط آنها^۱

تیمور فتاحی*

بخش صنعت در فرآیند توسعه اقتصادی نقش کلیدی دارد و توسعه صنعتی هر منطقه در گرو به کارگیری سرمایه انسانی و فیزیکی آن منطقه و مناطق همجوار آن است. ایجاد یک واحد تولیدی - اقتصادی می تواند موجب رشد تمامی واحدهای مربوط به آن شود. بنابراین شناسایی توانمندیهای منطقه، امکانات و عوامل موجود می تواند زمینه توسعه واحدهای صنعتی و توسعه همزمان بخشهای مربوط را فراهم آورد.

هدف از این نوشتار مطالعه ارتباط بین توسعه صنعتی استان و جایگاه شهرکهای صنعتی و شناسایی توانمندیها، فرصتها و تهدیدهای موجود در راستای توسعه صنعتی است. در این بررسی از شاخصهایی مانند ظرفیت اسمی و واقعی، ارزش افزوده، تعداد شاغلان و سیستم خرید و فروش استفاده شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که عواملی نظیر سطح پایین تخصص مدیر و نیروی کار، بالا بودن نرخ تسهیلات، مستهلک بودن تجهیزات و رعایت نکردن استانداردها موجب پایین بودن ظرفیت واحدهای مورد مطالعه و کم بودن حاشیه سود بنگاهها می شود. امید است با توجه به مشکلات و تنگناهای موجود و برطرف کردن آنها در راستای افزایش رشد و توسعه اقتصادی منطقه قدمهای مؤثری برداشته شود.

واژه های کلیدی: شهرک صنعتی، واحد صنعتی، ارزش افزوده.

۱. مقدمه

کشورهای در حال توسعه به منظور تقویت زیربنای اقتصادی خود و رهایی از وابستگی و رفع بی تعادلی های موجود، نیازمند شناسایی امکانات و منابع کشورشان هستند. میل به پیشرفت و توسعه نیازمند شناخت موقعیت و جایگاه مناطق مختلف در مجموعه اقتصاد کشور است. این کشورها به دلیل وجود دوگانگی در ساختار اقتصادی و اجتماعی خود نیازمند یک برنامه ریزی منطقه ای در بطن برنامه ملی خود می باشند. اگر بپذیریم که بخش صنعت یکی از صلی ترین بخشهای اقتصادی

* رئیس سازمان امور اقتصادی و دارایی استان چهارمحال و بختیاری

۱. این مقاله برگرفته از طرحی تحقیقاتی است که به سفارش امور اقتصادی و دارایی توسط نویسنده (مجری) طرح و با همکاری پروانه کمالی دهکردی، شهناز عسگریان و فاطمه ابراهیمی انجام شده است.

هر کشوری است، شناخت و مطالعه روند صنعتی شدن در کشورهای توسعه یافته و پی گیری این فرآیند در کشورهای در حال توسعه حائز اهمیت ویژه خواهد بود. بر همین اساس کشورهای در حال توسعه هر کدام در جای خود، به ایجاد تحول و بازنگری در ساختارهای بخش صنعت به عنوان کلیدی ترین بخش در نیل به اهداف توسعه اقتصادی اقدام کرده اند. کشور ما نیز به دلیل داشتن شرایط غیرهمگن و امکانات طبیعی متنوع، از این قاعده مستثنی نیست و موفقیت در این امر نیازمند توجه به معیارهای توسعه براساس توانمندیهای موجود در هراستان بوده و برای این منظور باید قابلیت‌ها و توانمندیهای مناطق مختلف شناسایی شود.

بخش صنعت با توجه به افزایش سریع جمعیت و ترکیب سنی آن یکی از عوامل مهم ایجاد فرصتهای شغلی جدید تلقی می شود. به علاوه تأمین استقلال اقتصادی کشور و رهایی از وابستگی به درآمدهای نفتی از پیامدهای توسعه بخش صنعت و معدن در کشور است و تنوع محصولات این بخش، امتیاز آن را نسبت به سایر بخشهای رقیب نظیر خدمات نشان می دهد.

با توجه به مطالب یاد شده و نقشی که صنعت می تواند در فرآیند توسعه کشورهای مختلف به طور اعم و کشور ایران به طور اخص ایفا کند و با استناد به ساختارهای اقتصادی بخشهای مختلف در استان، توجه به بخش صنعت و مطالعه فرآیند عملکرد آن از اهمیت ویژه ای برخوردار است. شناخت چالشها، فرصتها و موانع و مشکلات بخش نیز می تواند برنامه ریزان ملی و منطقه ای را در برنامه ریزیهای آتی بیش از پیش یاری کند. از این رو در این نوشتار درصدد شناخت عملکرد بخش صنعت، جایگاه آن در منطقه، تأثیر فرآیند عملیاتی یاد شده بر متغیرهای اقتصاد کلان اعم از اشتغال و درآمد منطقه هستیم. شناخت ارتباطاتی که بین سایر بخشها و بخش مورد مطالعه وجود دارد از اهمیت ویژه ای برخوردار است بنابراین برای پیشبرد اهداف بخش صنعت (به عنوان محور توسعه منطقه) شناخت تمامی عوامل یاد شده بیش از پیش ضرورت می یابد.

از آنجا که بخش صنعت در تهیه وسایل و امکانات مورد نیاز بخشهای زیربنایی مانند حمل و نقل و ارتباطات، آب رسانی، انتقال و توزیع گاز و برق ایفا کننده نقش اساسی است و با توجه به اینکه گسترش صنایع تبدیلی در استان به عنوان یکی از اولویتهای سرمایه گذاری صنعت استان مدنظر بوده، توسعه استان در گرو گسترش و رشد بخش صنعت است. همچنین از آنجایی که در شهرکهای صنعتی با محدوده فعالیت مشخص و مکان معین، تعداد زیادی واحد یا بنگاه صنعتی متراکم است، مطالعه شهرکهای صنعتی می تواند دیدگاهی کلی از فعالیت بخش صنعت منطقه به دست آورد، بنابراین بررسی وضع عملکرد شهرکهای صنعتی و ارائه راهکارهایی برای بهبود شرایط آنها حائز اهمیت است. در این مقاله با هدف شناسایی جایگاه صنعت در توسعه استان، به این سؤالات پاسخ داده خواهد شد:

بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری ... ۵۹

- ✓ آیا ایجاد و رشد واحدهای صنعتی استان نقشی در کاهش بیکاری یا ایجاد اشتغال استان ایفا کرده است؟
 - ✓ آیا ایجاد و توسعه واحدهای صنعتی زمینه افزایش درآمد و رفاه خانوار را در استان فراهم آورده است؟
 - ✓ آیا ایجاد و توسعه شهرکهای صنعتی در توسعه صادرات استان تأثیرگذار است؟
 - ✓ آیا بخش صنعت توانسته ارتباطات لازم را با سایر بخشهای اقتصادی استان فراهم کند؟
 - ✓ آیا بخش صنعت استان توانسته ارتباطات بین منطقه‌ای را با مناطق همجوار فراهم آورد؟
- فرضیه‌های مورد نظر عبارتند از:

- ایجاد شهرکهای صنعتی در ایجاد اشتغال مؤثر بوده است.
 - ایجاد شهرکهای صنعتی در افزایش سطح درآمد خانوار استان مؤثر بوده است.
 - ایجاد شهرکهای صنعتی در توسعه صادرات استان مؤثر بوده است.
 - ایجاد شهرکهای صنعتی در تقویت ارتباط بین بخشی استان تأثیرگذار بوده است.
 - ایجاد شهرکهای صنعتی در تقویت ارتباط بین منطقه‌ای مؤثر بوده است.
- روش تحقیق کتابخانه‌ای و میدانی است که با استفاده از پرسشنامه اطلاعات مورد نیاز در مورد مشخصات فیزیکی و مالی واحدهای صنعتی نظیر مشخصات کلی واحد، ظرفیت واقعی و اسمی، فرآیند خرید مواد اولیه، فرآیند فروش، ارزش افزوده، تعداد شاغلان، ویژگیهای نیروی کار، توانایی مدیریت بنگاه، روند دوره‌های آموزشی نیروی کار و نظایر آنها گردآوری شده و سپس با استفاده از مدل‌های آماری به تجزیه و تحلیل نتایج پرداخته شده است. در نهایت نتیجه‌گیری و راهکارهای لازم در مورد بهبود شرایط عملکرد شهرکهای صنعتی ارائه خواهد شد.

۲. تاریخچه صنعت در ایران و استان

شکل‌گیری صنعت ایران به‌صورت کارخانه‌ای و تولید انبوه، با نخست‌وزیری امیرکبیر شروع شد، به‌طوری که در سایه تلاشهای وی در سال ۱۲۲۸ کارخانه‌های نساجی، کاغذسازی، شیشه‌گری و سفال‌سازی ایجاد شد و طی سالهای ۱۲۲۹ تا ۱۲۴۹ تعدادی کارخانه ریسندگی و شیشه‌سازی و کارخانه گاز تأسیس شد که همگی به دلیل نامساعد بودن شرایط با شکست مواجه شدند. طی سالهای ۱۲۰۴ تا ۱۲۷۰ نیز صنایعی نظیر کبریت‌سازی، چوب‌بری، صابون‌سازی، نساجی و بافندگی، قند و صنایع ماشینی به شکل ابتدایی در کشور به‌وجود آمد که تعداد آنها به هفت کارخانه مدرن می‌رسد.

در فاصله سالهای ۱۳۱۳ تا ۱۳۲۰ حدود ۲۰۰ کارخانه با اشتغالی حدود ۵۰ تا ۶۰ هزار نفر ایجاد شد که در بخش خصوصی بیشترین اشتغال در صنایع نساجی بود. طی سالهای ۱۳۳۰ تا ۱۳۳۲ به دلیل تحریم نفتی و حذف درآمدهای ارزی کشور، سیاست جانشینی واردات به کار گرفته شد و به همین

دلیل تلاش بر این بود که سرمایه‌گذاری صنعتی بخش خصوصی جانشین کالاهای وارداتی شود. در واقع ایجاد صنایع وابسته در سایه حمایت همه جانبه دولت از طریق اعطای معافیت‌های گمرکی و مالیاتی و امتیازات خاص و اعطای نامعقول و نظارت نشده اعتبارات باعث شد تا سرمایه‌های به کار گرفته شده در صنایع، منافع و استقلال اقتصادی کشور را تأمین نکند.^۱

در دوران پیش از انقلاب، مسائل و مشکلات متعددی نیز در ارتباط با عملکرد نیروی انسانی در بخش صنعت وجود داشته است. وابستگی عمیق اغلب رشته‌های مهم تولیدی به فن‌آوری پیشرفته و کارشناسان خارجی، ایجاد و توسعه صنایع بزرگ به صورت مونتاژ، رونق کاذب اقتصادی حاصل از افزایش ناگهانی درآمد نفت و همزمان با آن بی‌توجهی به فعالیتهای کشاورزی موجب شد تا بیشتر نیروی انسانی غیرمتخصص، جذب فعالیتهای صنعتی شوند و بدون ضابطه‌ای مشخص بر تعداد کارگران غیرماهر در بخش صنعت افزوده شود. نتایج چنین فرآیندی کاهش شدید کارایی فعالیتهای صنعتی در کشور بوده است.

صنایع کشور با وجود دگرگونی‌های بسیار در دوران پس از انقلاب و در سالهای اخیر، هنوز دچار مشکلات ساختاری گوناگونی هستند که امکان اجرای نقش پویا را به آنها نمی‌دهد. در سال ۱۳۶۳ با تصویب مجلس شورای اسلامی شرکت شهرکهای صنعتی ایران با هدف ایجاد هماهنگی و استفاده مطلوب از امکانات زیربنایی و ارائه خدمات مناسب و ضروری برای متقاضیان سرمایه‌گذاری در زمینه تولیدات صنعتی ایجاد شد و در سال ۱۳۸۰ پس از تشکیل وزارت صنایع و معادن، سازمان صنایع کوچک ایران به وجود آمد که در شهریور ۱۳۸۲ براساس مصوبه شورای عالی اداری، سازمان صنایع کوچک و شهرکهای صنعتی ایران از ادغام سازمان صنایع کوچک ایران و شرکت شهرکهای صنعتی ایران به وجود آمد که این سازمان به عنوان سازمانی توسعه‌ای اهداف، سیاستها و راهکارهای اجرایی خود را در مورد واحدهای صنعتی کوچک (با اشتغال کمتر از ۵۰ نفر) و با توجه به رویکردهای کلیدی زیر دنبال می‌کند:

- فراهم کردن زمینه مشارکت گسترده بخش خصوصی و تشکلهای و نهادهای جمعی صنعتی با این نگرش که کارایی واحدهای شبکه‌ای و خوشه‌ای بسیار بیشتر از کارایی واحدهای فرسوده و مستقل است.

- رویکرد استانی- منطقه‌ای با این نگرش که برنامه‌ریزی و اجرای سیاستهای مرتبط با تمرکز بر صنایع کوچک با ساختار منطقه‌ای استانها هماهنگی بیشتری داشته و می‌توان از امکانات مناطق برای مشارکت بیشتر و پشتیبانی صنایع استفاده کرد. شرایط یاد شده، آسیب‌پذیری فعالیتهای منطقه‌ای را کاهش داده و قدرت انعطاف آنها را افزایش خواهد داد.^۲

۱. ابراهیم رزاقی، آشنایی با اقتصاد ایران، چاپ سوم، تهران، نشر نی، ۱۳۸۰

۲. گزارش شرکت شهرکهای صنعتی استان چهارمحال و بختیاری، ۱۳۸۴.

بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری ... ۶۱

وضع واحدهای فعال در کشور از نظر تعداد و اشتغال تا تیر ۱۳۸۳ این شرح است:

جدول شماره ۱. تعداد و میزان اشتغال در واحدهای تولیدی فعال تا تیر ۱۳۸۳			
شرح	واحدهای دارای ۱ تا ۵۰ نفر کارگر	واحدهای دارای ۵۰ نفر کارگر به بالا	کل واحدها
تعداد	۶۳۰۸۸	۴۶۵۸	۶۶۷۴۶
میزان اشتغال	۷۳۶۵۴۸	۹۰۳۹۱۳	۱۶۴۰۴۶۱

مأخذ: سایت شرکت شهرکهای صنعتی

استان چهارمحال و بختیاری از استانهایی است که رشد اقتصادی و صنعتی آن مدیون برنامه‌ریزیهای پس از انقلاب است. پس از تحولات به وجود آمده در سال ۱۳۵۷ و تغییر نگرشها، همچنین عواملی مانند شهرنشینی، مهاجرتها فراوان، مشکل اشتغال‌زایی و ارتباط گسترده بخش صنعت با سایر بخشها، رویکرد صنعتی مورد توجه قرار گرفت و رویکرد اقتصاد معیشتی که مبتنی بر کشاورزی و دامپروری سنتی بوده به سوی اقتصاد تولید و تجارت پیش رفت و روز به روز سیر تکاملی خود را در این زمینه طی کرد.

مطالعات اقتصادی نشان‌دهنده آن است که تا پیش از پیروزی انقلاب اسلامی تعداد واحدهای صنعتی استان هفت مورد بوده است و تا پیش از دهه ۱۳۶۰ این رقم به ۱۲ مورد افزایش می‌یابد که در ابتدای سال ۱۳۶۰ واحدهای صنعتی فعال استان عبارت بود از کارخانه قند شهرکرد، نه کارگاه کوره آجرپزی، یک کارخانه پشم ریزی و یک کارگاه گندم پاک‌کنی.

روند فعالیت کارگاههای صنعتی استان طی سالهای ۱۳۶۰ تا پایان دهه ۱۳۷۰ از افت و خیزهای متفاوتی برخوردار بوده است به طوری که طی سالهای ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۴ تعداد کارگاههای استان از ۱۲ کارگاه به ۸۴ کارگاه افزایش یافت. بحرانهای سیاسی دهه ۱۳۶۰، درگیری در جنگ هشت ساله و عواملی نظیر آن باعث شد که در سال ۱۳۶۶ تعداد کارگاههای فعال استان به ۲۸ مورد کاهش یابد. با اتمام جنگ و شروع برنامه بازسازی پس از جنگ، تحولات ویژه‌ای در صنعت استان مشاهده می‌شود به طوری که تعداد واحدهای فعال در سال ۱۳۶۷ به ۵۹ مورد افزایش یافت که نشان‌دهنده ۸۲ درصد رشد نسبت به سال ۱۳۶۶ بود. در حال حاضر تعداد واحدهای صنعتی استان بیش از ۶۴۰ مورد کارگاه است.^۱

جدول شماره ۲. تعداد کارگاههای فعال صنعتی استان از سال ۱۳۵۷ تا ۱۳۸۳						
سال	۱۳۵۷	۱۳۶۰	۱۳۶۴	۱۳۶۶	۱۳۶۷	۱۳۸۳
تعداد	۷	۱۲	۸۴	۲۸	۵۱	۶۷۸

مأخذ: گزارش سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

۱. مجاهدی موخر، «اندازه‌گیری و تحلیل بهره‌وری عوامل تولید صنایع استان چهارمحال و بختیاری»، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان، شهریور ۱۳۸۲.

به‌رغم تأخیری که در صنعتی شدن استان چهارمحال و بختیاری مشاهده می‌شود، وجود توانمندی‌های ویژه استان زمینه رشد و توسعه آن را بیش از پیش فراهم کرده است. مهمترین توانمندی‌های اقتصادی منطقه در این مورد عبارت‌اند از:

- وجود نه ناحیه صنعتی روستایی در مجموع به مساحت ۵/۱۸۵ هکتار و ۱۶ شهرک صنعتی مصوب و یک شهرک در شرف تصویب (در مجموع با مساحت ۲۸۷۵ هکتار) با اتمام عملیات عمرانی، برخورداری از امکانات زیربنایی مورد نیاز نظیر آب، برق، گاز، شبکه مخابراتی، فضای سبز، آسفالت و جدول‌بندی.

- معادن گوناگون خاک‌نسوز، سنگهای ساختمانی و گچ.

- وجود پستهای فشار قوی برق ۴۰۰ و ۶۳/۲۰ کیلووات.

- مجاورت استان با استانهای بزرگ و صنعتی خوزستان و اصفهان و امکان دسترسی به صنایع عظیم فولاد زمینه مناسبی است برای صنایع پایین دستی و بالادستی در شاخه‌های مختلف فلزی و غیرفلزی.

- عبور خطوط لوله اصلی نفت و گاز از استان و نزدیکی به پالایشگاه، صنایع و پتروشیمی.

- وجود محصولات فراوان کشاورزی و باغی زمینه را برای رشد فرآورده‌های کشاورزی مانند کنسرو، کمپوت، ترشیه‌ها، مربا، رب گوجه، رب انار، بسته‌بندی و عصاره‌گیری از گیاهان دارویی نظیر شیرین بیان و بلوط فراهم کرده است.

- امکان تولید فراوان ماهیهای سرد آبی با توجه به حجم آب در استان زمینه مناسبی است برای ایجاد صنایع بسته‌بندی و تولید خوراک ماهی.

- وجود شرایط مناسب برای بسته‌بندی آب معدنی با توجه به وجود چشمه‌های آب معدنی در استان.

- اتاق تعاون و نمایندگی صندوق ضمانت صادرات.

- وجود گمرک و مجوز صادرات و واردات.

در مجموع در استان چهارمحال و بختیاری طی آخرین آمار منتشر شده سهم بخش صنعت در تولید ناخالص داخلی استان ۱۱/۷۲ درصد و سهم بخش مزبور در اشتغال بالغ بر ۱۲/۹ درصد است^۱ و از مجموع صادرات استان به خارج از کشور حدود ۳۵/۰۸ درصد محصولات صنعتی و معدنی استان است.^۲

۱. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، هفته‌نامه خبری-تحلیلی، شماره ۱۳۷، مهر ۱۳۸۴.

۲. گزارش گمرک استان در سال ۱۳۸۳.

۳. بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری ... ۶۳

اگر بپذیریم که تجارت موتور توسعه است، پس توسعه بخش صنعت و در نهایت توسعه صادرات صنعتی زمینه بهبود اقتصادی منطقه را بیش از پیش فراهم خواهد کرد. در ادامه به بررسی شهرکهای صنعتی خواهیم پرداخت.

۳. تاریخچه شهرکهای صنعتی

شهرکهای صنعتی ایران در سال ۱۳۶۲ بر اساس قانون مصوب مجلس شورای اسلامی تأسیس شد. نکته اصلی در طرح شهرکهای صنعتی ایجاد هماهنگی و ارائه خدمات ضروری به متقاضیان، استقرار و سازماندهی به صورت متمرکز و با توجه به مزیت‌های نسبی مناطق در راستای اهداف توسعه صنعتی کل کشور بوده است. در مکان‌یابی و طراحی شهرکهای صنعتی که براساس استانداردها و اصول متداول فنی و مهندسی است، ویژگیهای ماهیتی صنایع، ساختار جمعیتی و جغرافیایی مناطق و ملاحظات زیست محیطی مورد توجه قرار گرفته است و به عبارتی شهرک‌سازی فرآیندی است تدریجی که امکانات ضروری مورد نیاز واحدهای صنعتی را از نظر آب، برق، مخابرات، معابر و شبکه‌های روشنایی و شبکه جمع‌آوری فاضلاب و آبهای سطحی، همچنین گاز طبیعی تأمین می‌کند. با آغاز بهره‌برداری از واحدهای صنعتی امکان دسترسی به خدمات دیگری نظیر ایجاد تأسیسات تصفیه‌خانه، فاضلاب، خدمات پشتیبانی (تعمیرگاه و باسکول)، آتش‌نشانی، فضای سبز، مراکز خدمات رفاهی و بهداشتی و آموزشی، گمرک، بانک، بیمه و خدمات مشاوره‌ای در زمینه‌های فنی، حقوقی، مالی، بازرگانی، فن‌آوری و نظایر آنها فراهم می‌شود.

۳-۱. مهم‌ترین مزایای استقرار واحدهای تولیدی در شهرکهای صنعتی

- نیاز نداشتن به دریافت مجوز جداگانه از اداره‌های مختلف،
- پرداخت نقد و اقساط هزینه‌های انتفاع از تأسیسات،
- مستثنی بودن از قانون شهرداریها،
- صدور رایگان و در اسرع وقت پروانه احداث بنا،
- بخشودگی قسمتی از هزینه‌های انتفاع از تأسیسات برای واحدهایی که زودتر از زمان پرداخت اقساط خود به بهره‌برداری می‌رسند،
- امکان اجاره یا خرید سالنهای آماده برای تسریع در بهره‌برداری از واحد تولیدی،
- کاهش هزینه‌های سرمایه‌گذاری به دلیل استفاده از خدمات مشترک سازماندهی شده توسط شهرکهای صنعتی نظیر تصفیه‌خانه فاضلاب.

۳-۲. مشوقهای قانونی استقرار صنایع در شهرکهای صنعتی

- برخورداری از تسهیلات حساب ذخیره ارزی با سهم آورده ۱۰ درصد،

- معافتهای مالیاتی و گمرکی (در مناطق کمتر توسعه یافته به مدت ۱۰ سال و به میزان ۱۰۰ درصد).

۴. شهرکهای صنعتی استان چهارمحال و بختیاری

در حال حاضر استان در راستای دستیابی به شاخصهای زیربنایی در مقایسه با متوسط شاخصهای کلی کشور در مسیر ارتباطات جاده‌ای، تأمین انرژی، تأمین نیروی انسانی، آموزش و پرورش عمومی و سرمایه‌گذاری بر روی منابع آب گامهای اساسی برداشته است که این موضوع برای کارفرمایان اقتصادی و حامیان سرمایه حائز اهمیت فراوانی است.

۴-۱. فرصتها و توانمندیها

توانمندیهای مناسبی برای سرمایه‌گذاری صنعتی و معدنی در استان وجود دارد که می‌توان به مواردی از آنها اشاره کرد:

- وجود امکانات زیربنایی مناسب برای فعالیت شرکتها مانند دسترسی به فرودگاه و مانند آن،
- موقعیت راهبردی منطقه و واقع شدن در قطبهای صنعتی بزرگی نظیر صنایع آهن و فولاد استان اصفهان،
- وجود منابع عظیم آب (۱۱ درصد آب کشور از کوههای استان سرچشمه می‌گیرد) که زمینه فعالیت صنعتی را تقویت می‌کند،
- وجود نیروی انسانی با پتانسیل بسیار بالا با توجه به فعالیتهای مراکز آموزش عالی، فنی و حرفه‌ای و دانشگاه جامع علمی کاربردی منطقه،
- عبور خطوط لوله اصلی نفت و گاز از داخل استان،
- وجود خطوط فشار قوی برق در منطقه.

۴-۲. موانع و محدودیتها

در حال حاضر امکانات ارتباطی استان از وضع مناسبی برخوردار نیست که علل آن را می‌توان در موارد زیر جستجو کرد:

- وضع جغرافیایی استان و محاصره شدن توسط رشته کوههای زنجیره‌ای زاگرس که امکان ارتباط را به حداقل ممکن کاهش داده است،
- به‌رغم فعال بودن فرودگاه شهرکرد با توجه به وضع آب و هوایی، در عمل از نیمه پائیز تا اوایل اردیبهشت به خاطر سردسیر بودن منطقه پروازها به صورت غیرقابل پیش‌بینی با مشکل مواجه خواهد شد،

۶۵ بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری ...

- از دیگر موانع موجود در استان می‌توان به نبود یا کمبود مشوقهای کافی برای ترغیب سرمایه‌گذاران اشاره کرد که این مشاهده، نسبت به استانهای همجوار (اصفهان و خوزستان) در سطح پایینی است. بنابراین برای سرمایه‌گذاران و صاحبان سرمایه انگیزه قوی برای سرمایه‌گذاری در منطقه وجود ندارد. همچنین ملاحظه می‌شود که محصولات تولیدی به‌رغم فعال بودن گمرک استان از استان اصفهان صادر می‌شود که در این مورد لازم است مقامات اقتصادی بسترهای لازم را فراهم کنند،
- یکی دیگر از موانع موجود در این ارتباط فعال نبودن بانکهای اطلاعاتی قوی در مورد واحدهای صنعتی استان است که لازم است صاحبانظران و دست‌اندرکاران امور صنایع در راستای تشکیل گروه کارشناسی مشاوره‌ای اقدام کنند،
- وجود مقررات دست و پاگیر از سوی بعضی از ادارات نظیر منابع طبیعی و محیط‌زیست را می‌توان از دیگر موانع شهرکهای صنعتی دانست که متأسفانه هیچ‌گونه اهرم قانونی در این مورد حتی در سطح ملی هم وجود ندارد. کارفرمای اقتصادی دلیلی برای داخلی کردن هزینه‌ها حس نمی‌کند و دستگاههای مدعی نیز ماده قانونی مدونی برای آن ندارند.

۳-۴. راهکارها

با توجه به موارد گفته شده لازم است که صاحبانظران اقتصادی استان، کم و کیف فعالیت صنعتی شهرکهای یاد شده را بیش از پیش مورد توجه قرار دهند. از آنجا که این واحدها از معافیتهای مالیاتی برخوردار بوده‌اند و این مورد نمی‌تواند به عنوان یک سیاست بلندمدت اجرایی باشد، لازم است کارشناسان امور در گزارشهای زمان‌بندی شده، تجزیه و تحلیل هزینه-فایده دقیقی از عملکرد این واحدها ارائه کنند.

در مورد سایر مشوقها و امتیازات اعطایی به این شهرکها نیز لازم است ارزش واقعی تسهیلات اعطایی به اطلاع مدیران فعال این واحدها رسانده شود. چه بسا استفاده از رانتهای این چنینی سود بنگاه را بیش از مقدار حقیقی نشان داده و انگیزه برای بهبود فعالیت بنگاه را تحت الشعاع قرار دهد. در همین راستا برخورداری از تسهیلات حساب ذخیره ارزی با شرایط ویژه (سهم آورده ۱۰ درصد، بازپرداخت ۱۰ سال و نرخ سود ۳ درصد) را می‌توان نام برد. به هر حال محاسبه هزینه فرصتهای از دست رفته، امکانات و تسهیلات اعطایی می‌تواند زمینه مساعدی برای اقدام برای افزایش بهره‌وری واحدهای یاد شده تلقی شود.

در حال حاضر ۱۶ شهرک صنعتی در استان فعال بوده که در جدول شماره (۳) وضع شهرکهای صنعتی استان نشان داده شده است. با توجه به آمار واحدهای صنعتی به بهره‌برداری رسیده در شهرکهای صنعتی استان میزان کل اشتغال‌زایی شهرکهای صنعتی و میزان کل سرمایه‌گذاری

(واحدهای بهره‌برداری شده) در شهرکها به ترتیب ۱۱۶۱۶ نفر و ۱۳۵۱۵۲۷۱۵ میلیون ریال بوده است. آمار سال ۱۳۸۳ نشان می‌دهد که در مجموع تعداد ۳۰۲ طرح با سرمایه ۷۲۶۱۵۹۲/۵ میلیون ریال و اشتغال ۹۳۸۲ نفر به تصویب رسیده که از این تعداد ۷۵ طرح با سرمایه ۳۸۳۶۸۶/۸ میلیون ریال و اشتغال ۱۰۳۹ نفر به بهره‌برداری رسیده است. همچنین طی سال ۱۳۸۳ از نظر اشتغال و سرمایه‌گذاری به تفکیک گروههای صنعتی، محصولات غذایی و آشامیدنی با ۲۳۳ نفر اشتغال و ۱۸۳۶۳۱ میلیون ریال سرمایه بیشترین میزان اشتغال و سرمایه‌گذاری را داشته است. به تفکیک شهرکهای صنعتی نیز شهرک صنعتی بروجن با ۲۹۷ نفر اشتغال و ۱۴۰۳۵۳/۵ میلیون ریال سرمایه‌گذاری، بیشترین میزان اشتغال و سرمایه‌گذاری را داشته است.

جدول شماره ۳. وضع شهرکهای صنعتی استان

نام شهرک صنعتی	فاصله تا شهر (کیلومتر)	فاصله تا مرکز استان (کیلومتر)	امکانات	امکانات (ویژگیهای خاص)
شهرکرد	۳	۳	آب، برق، گاز، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز، آتش‌نشانی، شبکه روشنایی	فاصله تا فرودگاه ۵ کیلومتر
بروجن	۳	۶۰	آب، برق، گاز، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز، آتش‌نشانی، شبکه روشنایی	فاصله تا پلی‌اکریل ۶۵ کیلومتر، فاصله تا فولاد مبارکه ۵۴ کیلومتر
جوتقان	۲	۴۵	آب، برق، گاز، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز	نزدیکی به مرکز تولید انواع محصولات کشاورزی
لردگان	۲	۱۷۰	آب، برق، گاز، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز، شبکه روشنایی	مجاور جاده مهم ترانزیتی اصفهان - خوزستان و نزدیکی به استانهای خوزستان و کهگیلویه و بویراحمد
سفیددشت	۲	۳۳	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز، شبکه روشنایی، گاز در دست اجرا	به فاصله ۳۰ کیلومتری کارخانه ذوب آهن اصفهان و مجتمع فولاد مبارکه و نزدیکی به کارخانه‌های در حال ساخت سیمان و فولاد استان
بلداجی	۱	۷۸	آب، برق، گاز، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز	نزدیکی به شهر بلداجی که مرکز تولید گز کشور است و مجاور جاده خوزستان

بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری ... ۶۷

ادامه جدول شماره ۳

هفشجان	۲	۱۰	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز، شبکه روشنایی	فاصله تا فرودگاه ۷ کیلومتر
سامان ۱	۵	۱۵	آب، برق، تلفن، گاز، پوشش تلفن همراه، آسفالت، فضای سبز، شبکه روشنایی	نزدیکی مرکز ارتباط اصفهان، لرستان و خوزستان، مجاور رودخانه زاینده رود
سامان ۲	۶	۱۶	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه، آسفالت	مجاور جاده ارتباطی شهرکرد- اصفهان
فرخشهر	۵	۱۵	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه، فضای سبز	
بن	۱	۳۴	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه، گاز در دست اجرا	مجاور جاده ارتباطی شهرکرد- خوزستان
تشنیز	۲	۳۸	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه، فضای سبز	
دستگرد امامزاده	۲	۳۱	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه	
فرادنبه	۱	۴۵	برق، تلفن، پوشش تلفن همراه	
ناغان	۷	۷۰	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه	مجاور جاده ارتباطی شهرکرد- خوزستان
بهرام آباد	۱	۸	آب، برق، تلفن، پوشش تلفن همراه، گاز	نزدیکی به مرکز استان، فرودگاه، مجاور جاده ارتباطی شهرکرد- خوزستان

مأخذ: سازمان صنایع و معادن استان چهارمحال و بختیاری

برای آزمون فرضیه، تحقیقات میدانی با استفاده از پرسشنامه انجام شد، به این ترتیب که پرسشنامه‌ها به ۱۳۰ واحد نمونه ارسال شد. با مکاتباتی که در این زمینه به عمل آمد، در مجموع از پرسشنامه‌های ارسالی تعداد ۸۵ مورد برگشت داده شد که در بیشتر موارد با داده‌های از دست رفته روبرو بودیم. علت همکاری ضعیف واحدهای مورد مطالعه را می‌توان در شفاف نبودن مورد، از نظر کارفرمای واحد تولیدی و یا اجرایی نبودن نتایج پژوهشهای مشابه قبلی و در مواقعی ناآگاهی و نبود اطلاعات کافی و به روز دانست.

این پرسشنامه در راستای فرضیات و اهداف طرح تدوین شده و در مورد وضع نیروی کار اعم از کارگر غیرماهر و متخصص، سرمایه مورد نیاز و چگونگی تأمین آن (تسهیلات اعطایی)، چگونگی تهیه تجهیزات، عوامل تولید، مواد اولیه و واسطه‌ای با نگرش ارتباطات بین بخشی و منطقه‌ای و همین‌طور چگونگی فروش محصول (سیستم فروش) به‌عنوان ارتباطات پیشین واحد صنعتی با سایر بخشها و مناطق اقتصادی کشور پرسش شده است.

۴. تجزیه و تحلیل داده‌ها

با بررسی داده‌های دریافتی ملاحظه می‌شود که گروههای مورد مطالعه در برگیرنده هفت گروه صنعتی هستند که سهم هر کدام از گروهها مطابق جدول شماره (۴) است.

جدول شماره ۴. تقسیم بندی واحدهای صنعتی مورد مطالعه بر اساس گروههای صنعتی

ردیف	گروه صنعتی	فراوانی مطلق	درصد
۱	گروه صنایع نساجی و چرم	۱۲	۱۴/۱۱
۲	گروه صنایع غذایی و دارویی	۱۳	۱۵/۳۰
۳	گروه صنایع چوب و سلولزی	۶	۷/۰۶
۴	گروه صنایع کانی و غیر فلزی	۱۲	۱۴/۱۱
۵	گروه صنایع شیمیایی	۱۲	۱۴/۱۱
۶	گروه صنایع فلزی	۲۵	۲۹/۴۲
۷	گروه صنایع برق و الکترونیک	۵	۵/۸۹
	جمع	۸۵	۱۰۰

مأخذ: اطلاعات پرسشنامه‌های دریافتی

الف- شاغلان واحدهای مورد مطالعه: از مجموع ۸۵ واحد مورد مطالعه ۲۰ مورد، مدیر با مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد و بالاتر بوده‌اند، ۲۰ مورد نیز مدرک کارشناسی، ۴۵ مورد دارای مدرک تحصیلی کاردانی و پایین‌تر بوده‌اند. وضع تحصیلات مدیران این واحدها در جدول شماره (۵) نشان داده شده است. باتوجه به بررسی این واحدها ۷۷ درصد مدیران واحدهای تولیدی در محدوده سنی ۵۵-۳۵ سال بوده و بقیه بیش از ۵۵ سال دادند.

در ۷۹ مورد واحدهای موجود ۴۳۶۰ نفر نیروی شاغل حضور داشته‌اند و ۶ مورد باقی‌مانده به سؤال تعداد کارکنان و ویژگیهای آنان پاسخ نداده‌اند. جدول شماره (۶) وضع تعداد کارکنان شاغل در واحدهای مورد بررسی را به تفکیک مدرک تحصیلی نشان می‌دهد.

بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری ... ۶۹

جدول شماره ۵. وضع واحدهای صنعتی مورد مطالعه براساس میزان تحصیلات مدیر

مدرک تحصیلی	فراوانی	درصد
فوق لیسانس و بالاتر	۲۰	۲۳/۵۳
لیسانس	۲۰	۲۳/۵۳
دیپلم و بالاتر	۳۵	۴۱/۱۸
نامشخص	۱۰	۱۱/۷۶
جمع	۸۵	۱۰۰

مأخذ: اطلاعات پرسشنامه‌های دریافتی

جدول شماره ۶. وضعیت واحدهای صنعتی مورد مطالعه براساس میزان تحصیلات کارکنان

مدرک تحصیلی	مرد	زن
فوق دیپلم به بالا	۱۶۴۴	۱۱۰
دیپلم	۱۴۳۹	۱۴۰
پائین تر از دیپلم	۱۰۲۷	-
جمع	۴۱۱۰	۲۵۰

مأخذ: اطلاعات پرسشنامه‌های دریافتی

از مجموع شاغلان بنا بر اطلاعات دریافتی ۲۵۰ نفر زن و بقیه مرد بوده‌اند که سهم زنان در اشتغال این واحدها ۵/۸ درصد می‌باشد.

ب- دوره‌های آموزشی ارائه شده برای نیروی کار: از مجموع ۸۵ واحد مورد مطالعه، ۲۵ مورد دوره‌های آموزشی متنوع نظیر دوره آموزشی ISO 9002، کنترل کیفی و استاندارد بین‌المللی، دوره آموزشی حسابداری، کامپیوتر، ایمنی و بهداشت را برگزار کرده‌اند که در مجموع فقط ۲۹/۴ درصد واحدهای مورد مطالعه، دوره‌های آموزشی داشته‌اند و بیش از ۷۰ درصد واحدها در این مورد اقدام نکرده‌اند.

ج- ظرفیت بنگاه تولیدی: بر اساس مطالعات انجام شده، نسبت ظرفیت واقعی به اسمی بنگاه‌های مورد مطالعه مطابق جدول شماره (۷) است.

جدول شماره ۷. بررسی میزان ظرفیت واقعی به اسمی در واحدهای صنعتی مورد مطالعه

ظرفیت واحد صنعتی	تعداد واحدهای صنعتی	درصد
کمتر از ۴۰ درصد	۱۶	۲۲/۸۶
از ۴۰ تا ۸۰ درصد	۳۰	۴۲/۸۵
بیش از ۸۰ درصد	۲۴	۳۴/۲۹
جمع کل	۷۰	۱۰۰

مأخذ: اطلاعات پرسشنامه‌های دریافتی

از مجموع ۸۵ واحد، ۱۵ واحد به سؤال مربوط پاسخ نداده و از ۷۰ مورد ۳۰ مورد در محدوده ۴۰ تا ۸۰ درصد ظرفیت عمل کرده و ۲۴ مورد نیز در وضع مطلوب بیش از ۸۰ درصد ظرفیت بوده‌اند. لازم به توضیح است که محاسبه نسبت ظرفیت واقعی به اسمی با استفاده از داده‌های خام را کارشناسان طرح محاسبه کرده‌اند.

د- درآمد: در بیشتر پاسخنامه‌ها سؤال مربوط به دریافتی کارکنان و نیروی کار شاغل واحدهای صنعتی مورد مطالعه بی‌پاسخ مانده است ولی با داده‌های کمی که در این مورد به دست آمده حقوق دریافتی کارکنان این واحدها را به طور متوسط از متوسط درآمد حقوق‌بگیری خانوار شهری بیشتر نشان می‌دهد. به عنوان مثال رقم ۲۵۵ هزار تومان در برابر ۱۱۱ هزار تومان^۱ نشان‌دهنده نقش واحدهای صنعتی در تأمین درآمد و رفاه خانوار کارکنان این واحدهاست.

ه- مواد اولیه: از مجموع واحدهای مورد مطالعه ۳۰ مورد یا حدود ۳۰ درصد از مواد اولیه خود را از داخل استان تأمین می‌کنند، در حالی که ۷۰ درصد بقیه مواد اولیه را از استانهای دیگر یا خارج از کشور تأمین کرده‌اند. در مجموع از ۸۵ واحد مورد مطالعه، ۴۵ مورد با کشورهای نظیر آلمان، اسپانیا، هندوستان، عربستان، کره جنوبی، چین، برزیل، ایتالیا، اندونزی و قزاقستان در تأمین مواد اولیه مورد لزوم ارتباط داشته‌اند. سهم این مواد وارداتی در کل مواد اولیه واحد صنعتی کمتر از ۳۰ درصد بوده است. به طور متوسط حدود ۴۰ درصد مواد اولیه واحدهای مورد مطالعه از سایر استانهای کشور تأمین شده است.

و- تجهیزات و ماشین‌آلات: از مجموع واحدهای مورد مطالعه حدود ۲۵/۸ درصد از تجهیزات و ماشین‌آلات داخل هیچ‌گونه استفاده‌ای نداشته‌اند و بقیه شرکتها نیز درصد کمی از تجهیزات و ماشین‌آلات خود را از داخل تأمین کرده‌اند و درصد قابل توجهی از ماشین‌آلات آنها وارداتی بوده است.

ز- سرمایه: از مجموعه ۸۵ واحد صنعتی مورد مطالعه، ۷۰ واحد صنعتی از تسهیلات بانکی با نرخهای سود متفاوت (در دامنه ۲۴-۱۵ درصد) استفاده کرده‌اند که به نظر می‌رسد این نرخها به ویژه برای واحدهای صنعتی نوپا توجه اقتصادی ندارد.

ح- فرآیند فروش: از مجموع واحدهای مورد مطالعه ۱۵ مورد هیچ‌گونه فروشی در داخل استان نداشته و از بقیه واحدهای موجود نیز سهم فروش (بر اساس ارزش) در استان کمتر از ۲۵ درصد بوده است. بقیه فروش نیز به سایر استانها مانند اصفهان، تهران، خوزستان، آذربایجان، مرکزی، یزد، فارس و همدان ارسال می‌شود. به طور متوسط ۴۰ درصد فروش ۱۵ درصد واحد مورد مطالعه به کشورهای پاکستان، افغانستان، عراق و آسیای میانه بوده است.

۱. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، سالنامه آماری استان چهارمحال بختیاری، سال ۱۳۸۲.

۵. ارزیابی عملکرد واحدها

با توجه به هدف مطالعه مبنی بر بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی استان در قالب فرضیات هفت گانه، می توان این گونه استنباط کرد:

در مورد این فرضیه که فعالیت شهرکهای صنعتی در ایجاد اشتغال استان مؤثر بوده است، آمار نشان می دهد که تعداد کل شاغلان بخش صنعت ۱۱۶۱۶ نفر است و با توجه به سهم فعالیت شهرکهای صنعتی از کل فعالیتهای بخش که بیش از یک سوم است (یک سوم سهم شهرکهای صنعتی و دو سوم سایر فعالیتهای پراکنده استان) به نظر می رسد با توجه به اینکه فعالیت شهرکهای صنعتی در استان، جدید و نوپا است^۱ توانسته سهم قابل توجهی از فرآیند فعالیتهای صنعتی استان ایفا کند بنابراین هر گونه سرمایه گذاری در فعالیتهای این شهرکها می تواند سهم مهمی در ایجاد اشتغال استان ایفا کرده و بر این اساس فرضیه یاد شده تأیید می شود.

در مورد تأثیر فعالیت شهرک بر افزایش درآمد خانوار، آمار نشان می دهد که متوسط دریافتی خانوار در استان معادل ۱۱۱۰ هزار ریال است در صورتی که آمار استخراج شده از پرسشنامه نشان دهنده آن است که متوسط دریافتی نیروی کار در این مورد ۲۵۰۰ هزار ریال بوده که از دریافتی خانوار شهری بالاتر است. به این موضوع که میانگین پرداختی به نیروی کار در مطالعه انجام شده بیش از میانگین استان است، تأیید کننده انعکاس فعالیت بخش صنعت بر درآمد خانوار است. به طوری که رشد بخش صنعت و به ویژه توسعه فعالیتهای شهرکهای صنعتی با این استدلال می تواند موجب افزایش درآمد خانوار استان (میانگین درآمد خانوار) شود.

اگر بپذیریم که ارتباط پسین و پیشین به عنوان اصلی ترین فاکتور توسعه بخشی تلقی می شود آمار موجود در مورد واحدهای منتخب شهرکهای صنعتی استان نشان دهنده وجود ارتباط پسین و پیشین قوی در این مورد است، به طوری که فقط ۳۰ درصد واحدهای صنعتی، مواد اولیه خود را از داخل استان تهیه کرده اند در حالی که ۷۰ درصد باقیمانده نیازمند مواد اولیه از سایر استانها یا خارج از کشور بوده اند. عامل یاد شده به مرور زمینه ارتباطات قوی صنعت را با سایر مناطق فراهم خواهد کرد و در عمل به عنوان عامل توسعه در نظر گرفته شده و با مبانی نظری هماهنگ است ولی خود به عنوان هشدار برای برنامه ریزان تلقی می شود که در شناخت مزیت نسبی و مطلق برای استقرار واحدهای تولیدی دقت بیشتری داشته باشند. لازم به توضیح است که درصد مهمی از محصولات واحدهای صنعتی به سایر استانها یا خارج از کشور ارسال می شود و توسعه فعالیت این واحدها می تواند زمینه ساز توسعه صادرات غیر نفتی و رهایی از اقتصاد تک محصولی باشد که این امر بیان کننده اثبات فرضیه دوم است.

۱. شرکت شهرکها از سال ۱۳۷۰ در استان چهارمحال و بختیاری تأسیس شده است.

۲. سازمان مدیریت و برنامه ریزی، سالنامه آماری استان چهارمحال و بختیاری، سال ۱۳۸۲.

حدود ۳۰ درصد از مواد اولیه صنایع فعال در واحدهای منتخب از داخل استان تهیه می‌شود و بیشتر این مواد از محصولات بخش کشاورزی استان است در نتیجه این امر ارتباط قوی بخش صنعت و کشاورزی استان را نشان می‌دهد. پس یکی دیگر از فرضیه‌ها مبنی بر ارتباط بین بخشی داخل استان نیز اثبات می‌شود.

در مجموع با توجه به یافته‌های تحقیق نتیجه می‌گیریم که فعالیت شهرکهای صنعتی تأثیر به‌سزایی در ایجاد اشتغال، افزایش درآمد خانوار، توسعه صادرات استان، تقویت ارتباطات بین‌بخشی و تقویت ارتباطات بین منطقه‌ای داشته است.

۶. نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها

مطابق آمار به دست آمده از واحدهای تولیدی مورد مطالعه درمی‌یابیم که سهم واحدهای صنعتی فلزی از کل گروههای صنعتی بیشترین و سهم واحدهای مربوط به برق و الکترونیک کمترین بوده است.

در مورد مدیریت واحدهای مورد مطالعه می‌توان گفت که بیش از ۵۰ درصد مدیران واحدهای مورد مطالعه بدون مدرک تخصصی در حد کارشناسی بوده‌اند. در ارتباط با نیروی کار، سهم زنان در این واحدها بسیار اندک و کمتر از شش درصد کل نیروی کار این واحدها را تشکیل می‌دهد، به‌علاوه در رده‌های مدیریت هیچ زنی فعال نیست.

دوره‌های آموزشی مورد نیاز کارکنان در مجموع جدی گرفته نشده و مطابق پرسشنامه‌های دریافتی کمتر از ۳۰ درصد واحدهای مورد مطالعه آموزش به نیروی کار داشته‌اند.

موارد یاد شده مانند سطح پایین تخصص مدیر و سایر نیروی کار، ضعف روحیه کارآفرینی و بی‌توجهی به دوره‌های آموزشی تکمیلی موجب کم شدن ظرفیت واحدهای مورد مطالعه است. مطابق نمونه آماری مورد بررسی، فقط ۲۴ واحد از کارگاههای مورد مطالعه بیش از ۸۰ درصد (یعنی معادل ۲۸ درصد) و در مقابل آن ۶۱ مورد از ۸۵ واحد بررسی شده (معادل ۷۲ درصد) کمتر از ظرفیت مناسب فعالیت می‌کنند.

در ارتباط با تأمین عوامل تولید به ویژه مواد اولیه از مجموع ۸۵ واحد مورد بررسی فقط ۳۰ مورد مواد اولیه را از داخل استان تأمین می‌کنند و از آنجایی که تأمین مواد اولیه از بیرون نیازمند پرداخت هزینه حمل و نقل است بنابراین حاشیه سود بنگاه کاهش خواهد یافت. در این مورد اولیای امور باید حساسیت ویژه‌ای در بررسی طرح توجیهی اولیه واحد تولیدی داشته باشند. از آنجا که ۴۵ مورد از واحدهای مورد مطالعه سهمی از مواد اولیه مورد لزوم را از خارج تأمین می‌کنند وابستگی شدید صنعت استان را به نوسانات قیمت بین‌المللی و آسیب‌پذیری آن را نشان می‌دهد و به‌علاوه در مورد تهیه ماشین‌آلات و تجهیزات تولیدی وضع مشابهی ملاحظه می‌شود.

بررسی عملکرد شهرکهای صنعتی در استان چهارمحال و بختیاری ... ۷۳

بالا بودن نرخ تسهیلات بانکی برای واحدهای نوپا و نبود حساسیت ویژه در خصوص طرحهای توجیهی این صنایع موجب افت و رکود این واحدها شده است، بنابراین تجدیدنظر در نرخ تسهیلات از عوامل مهم بهبود وضع این واحدها خواهد بود. از آنجا که نرخ تسهیلات برای واحدهای مورد مطالعه نوعی هزینه محسوب می شود تعدیل یا کاهش نرخها می تواند در کارفرمایان واحدهای ایجاد انگیزه کرده و حاشیه سود بنگاه را افزایش دهد.

اگر بپذیریم که ارتباطات بین منطقه ای یا ارتباط با سایر مناطق می تواند زمینه توسعه فعالیتهای صنعتی را تشدید کند، واحدهای صنعتی استان چهارمحال و بختیاری مطابق داده های یاد شده به مقدار زیادی با سایر استانها و مناطق کشور در ارتباط بوده و از مجموع ۸۵ واحد ۱۵ مورد هیچ گونه فروشی در داخل استان نداشته و از ۷۰ مورد بقیه نیز سهم فروش به سایر استانها قابل توجه بوده است. علاوه بر این ۴۰ درصد واحدهای مورد مطالعه در سطح بین الملل فعال بوده و تولیدات خود را در کشورهای همجوار به فروش می رسانند. توجه ویژه به این واحدها می تواند گامی در راستای توسعه صادرات کشور باشد.

مطالعه این واحدها نشان می دهد که بیش از ۶۰ درصد واحدها از استانداردهای بین المللی نظیر IS 9001، IS 9002 و مانند آن استفاده نموده اند و ۲۰ درصد، از استانداردهای داخلی استفاده کرده و بقیه نیز هیچ گونه استاندارد را ذکر نکرده اند. به عبارت دیگر ۴۰ درصد از واحدهای مورد مطالعه از استانداردهای بین المللی بی نصیب بوده و در مجموع ۲۰ درصد از نمونه یاد شده هیچگونه استاندارد را رعایت نکرده اند که لازم است صاحب نظران استانداردهای صنعتی، ملاحظات ویژه ای در این مورد داشته باشند.

همچنین در مورد تجهیزات تولیدی مورد استفاده واحدهای بررسی شده با توجه به اینکه میانگین عمر مفید دستگاهها مطابق پرسشنامه تکمیلی در محدوده ۱۰ تا ۱۵ سال بوده است ولی مطالعات نشان دهنده آن است که حدود ۱۵ درصد از واحدها بیش از عمر مفید تجهیزات و دستگاههای تولیدی از آنها بهره برداری کرده اند. به عبارت دیگر در شرایط فعلی ۱۵ درصد از واحدها با تجهیزات مستهلک شده فعالیت می کنند که بهره وری پایین این تجهیزات در سهم سود خالص و بهای تمام شده کالای تولیدی بنگاه مؤثر است.

دریافتی نیروی کار مطابق آمار موجود بالاتر از میانگین دریافتی نیروی کار در خانوار شهری استان است این امر نشان می دهد توسعه شهرکهای صنعتی زمینه افزایش درآمد خانوار را فراهم کرده است.

مطابق آمار موجود ۳۰ درصد واحدهای صنعتی مورد مطالعه مواد اولیه خود را از درون استان تأمین کرده که اغلب از محصولات تولیدی بخش کشاورزی است. از این رو ارتباطات بخشی

داخل استان نیز قابل ملاحظه بوده و توسعه هر کدام از بخشهای صنعت یا کشاورزی می‌تواند موجبات توسعه بخش دیگر را فراهم آورد. با توجه به موارد عنوان شده پیشنهادهای زیر می‌تواند در بهبود عملکرد شهرکهای صنعتی استان مفید باشد:

- با توجه به اینکه مقدمه هر طرح، تهیه گزارش توجیهی آن است و گزارش توجیهی اغلب با در نظر گرفتن توانمندیهای منطقه و مزیت‌های نسبی ناحیه مورد نظر تهیه می‌شود بنابراین به نظر می‌رسد اولیای امور در وزارت صنایع و معادن و در پی آن سازمان صنایع و معادن استان باید دقت بیشتری در بررسی علمی طرحهای توجیهی داشته باشند زیرا بیشتر واحدهای صنعتی استان، مواد اولیه مورد نیاز خود را از بیرون استان تأمین کرده‌اند و این خود دلیلی بر این ادعا است که استان چهارمحال و بختیاری در این مورد دارای مزیت نسبی لازم نیست.
- واحدهای صنعتی مورد مطالعه در مالکیت بخش خصوصی هستند ولی تقویت و ارشاد این واحدها در مورد ارائه راهکار و برنامه‌ریزی، توسط صاحبان نظران اقتصادی می‌تواند پیامدهای مثبتی در اقتصاد کشور و استان به جای بگذارد، بنابراین تشکیل کانونهای مشاوره‌ای و ارائه خدمات مجانی به این واحدها بیش از پیش لازم به نظر می‌رسد.
- با توجه به بحث پیوستن کشور به سازمان تجارت جهانی (WTO) همت مسئولان امر برای رعایت استانداردهای بین‌المللی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.
- از آنجا که نرخ تسهیلات بانکی در اقتصاد کشور ما بسیار بالاست بهبود تسهیلات و کاهش نرخ بهره این تسهیلات می‌تواند زمینه رشد بیش از پیش واحدهای صنعتی را فراهم آورد.
- از آنجایی که بیشتر واحدهای صنعتی با سایر استانهای کشور در ارتباط هستند، تقویت سامانه حمل و نقل و راههای کشور می‌تواند در کاهش هزینه‌های بنگاه مؤثر واقع شود.
- تقویت مراکز فنی و حرفه‌ای، علمی- کاربردی و تمامی مراکزی که آموزشهای پودمانی ارائه می‌دهند زمینه افزایش سرمایه انسانی را در واحدهای مورد مطالعه فراهم کرده که خود باعث افزایش بهره‌وری و رشد واحدهای صنعتی خواهد شد.
- در پایان با توجه به مشکلاتی که کارشناسان طرح برای جمع‌آوری اطلاعات درگیر آن بوده‌اند، تهیه بانکهای اطلاعاتی مربوط به تمامی واحدهای اقتصادی اعم از صنعتی و سایر حائز اهمیت ویژه است که در این مورد تهیه جدول داده- ستاده بخشی و منطقه‌ای از اولویت ویژه‌ای برخوردار است. بنابراین پیشنهاد می‌شود که کارشناسان و صاحبان نظران در این ارتباط اقدامات لازم را انجام دهند.

منابع

- آذربایجانی، کریم (۱۳۷۱)، شاخصهای بهره‌وری و سیاستهای خودکفایی در بخش صنعت، چاپ اول، بهار. انتشارات یونیدو (۱۳۶۵)، صنعت در جهان متغیر، ترجمه غلامرضا نصیرزاده، تهران: انتشارات امیرکبیر.
- رزاقی، ابراهیم، (۱۳۸۰) آشنایی با اقتصاد ایران، نشرنی، چاپ سوم.
- روزبهان، محمود (۱۳۷۱)، مبانی توسعه اقتصادی، چاپ اول.
- سازمان برنامه و بودجه استان چهارمحال و بختیاری (۱۳۶۶)، «بررسی اشتغال و بیکاری در شهرکرد»، نشریه شماره ۲۴، اسفند.
- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، مرکز آمار ایران (۱۳۸۳)، «آمارگیری از هزینه و درآمد خانوار شهری وروستایی».
- کمالی دهکردی، پروانه (۱۳۷۰)، «تجزیه و تحلیل دوگانگی منطقه‌ای در اقتصاد ایران»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
- طاهری، شهنام (۱۳۷۶)، توسعه اقتصادی و برنامه‌ریزی، تهران: نشر آروین.
- فرجادی، غلامعلی (۱۳۶۴)، توسعه اقتصادی در جهان سوم، سازمان برنامه و بودجه.
- مؤسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی (۱۳۷۵)، راهنمای صادرات به کره جنوبی، دی.
- مؤسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی (۱۳۷۸)، راهنمای صادرات به ترکیه، مرداد.
- مؤسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی (۱۳۷۹)، راهنمای صادرات به چین، آبان.
- مؤسسه مطالعات و پژوهشهای بازرگانی، تعیین اولویتهای سرمایه‌گذاری صنعتی جهت تقویت مزیت‌های نسبی صادرات صنعتی، چاپ اول، دی.
- مرکز آمار ایران (۱۳۸۲)، سالنامه آماری استان چهارمحال و بختیاری.
- معین نعمتی، حسن (۱۳۷۰)، اهمیت و نقش صنایع کوچک در توسعه اقتصادی اجتماعی.
- هادی زنوز، بهروز (۱۳۸۲)، تجربه سیاستهای صنعتی در ایران، دفتر امور زیربنایی مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی، چاپ اول، پائیز.
- وزارت امور اقتصادی و دارایی (۱۳۷۶)، بررسی تحولات صنعتی - تکنولوژیک کشور در سالهای ۷۲-۱۳۲۷ و ارائه استراتژی‌های لازم به منظور انتقال تکنولوژی مناسب، معاونت امور اقتصادی، چاپ اول.
- وزارت امور اقتصادی و دارایی (۱۳۸۳)، چگونگی استقرار فعالیتهای صنعتی در کشور، تهران: معاونت امور اقتصادی، چاپ اول، اردیبهشت.

